

Sygn. akt II K 811/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Zenon Aleksa

w obecności oskarżyciela Prokuratora Agaty Kowalskiej

po rozpoznaniu dnia 06 czerwca 2014 r. , 22 sierpnia 2014 r. , 22 października 2014 r. , 03 grudnia 2014 r. i 22 stycznia 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. S. W. , syna J. i B. z d. P. , ur. (...) w N.
2. M. W. , syna J. i B. z d. P. , ur. (...) w W.

oskarżonych o to, że :

1. W dniu 5 lipca 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) , który pokrzywdzony w wyniku bicia pięściami i kopania po ciele doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 - 1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni , narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. lub 156 § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 158 § 1 k.k.

a nadto M. W.

oskarżonego o to , że :

2. W dniu 5 lipca 2012 roku w L. woj. (...) uderzył K. Z. (2) pięścią w nos , w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów , które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni

to jest o czyn z art. 157 § 2 k.k.

1. Oskarżonego S. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) poprzez bicie go pięściami i kopania po ciele wyniku czego pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego M. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) poprzez bicie go pięściami i kopania po ciele wyniku czego pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego M. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) uderzył K. Z. (2) pięścią w nos , w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów , które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. W. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 2 i 3 wyroku i wymierza oskarżonemu M. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. W. kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

6. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. W. łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

7. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasada solidarnie od oskarżonych S. W. i M. W. na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 3000 (trzy tysiące) złotych;

8. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasada od oskarżonego M. W. na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (2) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

9. Na podstawie art. 415 § 7 k.p.k. pozostawia powództwo cywilne złożone w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez Prokuraturę Rejonową w Legionowie na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (1) bez rozpoznania;

10. Na podstawie art. 415 § 7 k.p.k. pozostawia powództwo cywilne złożone w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez Prokuraturę Rejonową w Legionowie na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (2) bez rozpoznania;

11. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. W. i M. W. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 811/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 sierpnia 2012 r. ok. godziny 22:55 pokrzywdzeni K. Z. (2) i K. Z. (1) jechali kierowanym przez K. Z. (2) skuterem ul. (...) w L. , woj. (...). Za tym skuterem jechali samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) oskarżony M. W. który kierował tym samochodem oraz oskarżony S. W. który zajmował miejsce pasażera z przodu tego samochodu . Kierujący samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) oskarżony M. W. chcąc wyprzedzić

skuter kierowany przez K. Z. (2) uznając iż jedzie ona zbyt blisko środka jezdni użył sygnału dźwiękowego . Następnie rozpoczął manewr wyprzedzania . Podczas tego manewru K. Z. (1) będący pasażerem tego skutera uznał iż kierujący samochodem H. (...) jedzie zbyt blisko ich skutera zaczął krzyczeć do osób jadących tym samochodem zwracając im na to uwagę , używając przy tym słów wulgarnych . Wobec takiego zachowania K. Z. (1) oskarżony M. W. po zakończeniu manewru wyprzedzania zatrzymał kierowany przez siebie samochód H. (...) przed skuterem kierowanym przez K. Z. (2) zmuszając ją do zatrzymania się . Następnie z samochodu marki H. (...) wyszedł jego pasażer S. W. i podszedł do pokrzywdzonego K. Z. (1) , który zszedł ze skutera i ściągnął kask . Oskarżony S. W. dwukrotnie uderzył K. Z. (1) pięścią w twarz . K. Z. (1) próbował się bronić i uderzył oskarżonego S. W. . Następnie do pokrzywdzonego K. Z. (1) i oskarżonego S. W. podbiegł oskarżony M. W. i zaczął wspólnie z oskarżonym S. W. bić po całym ciele pięściami pokrzywdzonego K. Z. (1) . W wyniku tego K. Z. (1) upadł na jezdnie . Wtedy oskarżeni M. W. i S. W. zaczęli go kopać po całym ciele i skakać po jego lewej nodze . Podczas tego zdarzenia K. Z. (2) zaczęła dzwonić ze swojego telefon pod numer alarmowy policji . Po połączeniu się z oficerem dyżurnym KPP w L. K. B. podała iż jej mąż jest bity przez dwóch nieznanymi jej mężczyzn oraz podała numer rejestracyjny samochodu którym poruszali się napastnicy . Oskarżony M. W. słysząc iż pokrzywdzona K. Z. (2) dzwoni na policję podbiegł do niej i następnie uderzył ją pięścią w nos . Następnie oskarżeni M. W. i S. W. wsiedli do samochodu marki H. (...) i odjechali z miejsca zdarzenia przed przybyciem patrolu policji w składzie sierż. szt. A. S. i st. sierż. Ł. Z. . Patrol policji przebadał na miejscu zdarzenia na zawartość alkoholu pokrzywdzonych K. Z. (2) wyniki I -0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2) oraz K. Z. (1) wyniki I-0,80 mg/l II- 0,78 alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3) . Następnie pokrzywdzona K. Z. (2) oddała policjantom portfel który oskarżony S. W. zgubił podczas tego zdarzenia (k. 11-14) . Oskarżony S. W. po zatrzymaniu przez Policję w dniu 06 sierpnia 2012 r. o godz. 1.50 badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu został w KPP w L. poddany również oskarżony S. W. wynik I-1,12 mg/l II- 1,01 alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 17 i k. 18) .

W wyniku tego zdarzenia K. Z. (1) doznała urazów w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni (k. 61) .

Natomiast K. Z. (2) w wyniku tego zdarzenia doznał urazów w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów , które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni (k. 60 i k. 93) .

Ponadto sposób działania oskarżonych S. W. i M. W. narażało pokrzywdzonego K. Z. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. .

S. W. ma ukończone 25 lat, pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 1500 zł , jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 233) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

M. W. ma ukończone 31 lata, pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 2800 zł , jest żonaty ma na utrzymaniu 1 dziecko , nie był karany (k. 235) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonych : S. W. (k. 69-70 i k. 141 v , k. 247) i M. W. (k. 73v-74 , k. 166 , k. 183 i k. 247- 248) oraz zeznań świadków : K. Z. (2) (k. 6-6v , k. 23-24 , k. 50-51 , k. 96 v i k. 254-256) , K. Z. (1) (k. 28-29 , k. 34-36 , k. 52-53 i k. 256- 257) , K. B. (k. 129v-130 i k. 275-276) , Ł. Z. (k. 88 i k. 296-297) i A. S. (k. 99 i k. 297) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2 i k. 3) , świadectwa wzorcowania (k. 4) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 11-13) , protokołu oględzin rzeczy (k. 14) , protokołu zatrzymania osoby (k. 17) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 18) , świadectwo wzorcowania (k. 19) , tablic poglądowych (k. 21 i k. 22) , protokołu okazania (k. 23-25) , protokołu okazania (k. 34-36) , oświadczenia (k. 47) , tablicy poglądowej (k. 49) , protokołu okazania (k. 50-51 i k. 52-53) , dokumentacji medycznej (k. 56-59) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 60 i k. 61) , protokołu zatrzymania osoby (k. 64-65) , oświadczenia (k. 66) , dokumentacji medycznej (k. 76-77) , karty karnej (k. 83 k. 127 i k. 233 i 235) , dokumentacji medyczna (k. 92) , uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 93) , odpisu wyroku (k. 112-114) , płyty CD (k. 116) i protokołu oględzin (k. 124-125) .

Oskarżeni S. W. i M. W. stanęli pod zarzutem , że w dniu 5 lipca 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą wzięli udział w pobiciu K. Z. (1), który pokrzywdzony w wyniku bicia pięściami i kopania po ciele doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 - 1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni , narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. lub 156 § 1 k.k. to jest popełnienia przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.

Ponadto oskarżony M. W. stanął pod zarzutem iż w dniu 5 lipca 2012 roku w L. woj. (...) uderzył K. Z. (2) pięścią w nos , w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów , które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.

Oskarżony S. W. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Oskarżony S. W. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. w godzinach wieczornych spotkał się w L. ze swoim bratem M. W. który wobec faktu iż oskarżony S. W. znajdowała się w stanie nietrzeźwości miał go odwieść do domu do miejscowości J. . Gdy jechali kierowanym przez jego brata oskarżonego M. W. samochodem H. (...) w pewnym momencie zauważyli jadący przed nimi środkiem jezdni skuter który uniemożliwiał wyprzedzenie go . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego S. W. wynika iż jego brat zatrąbił na kierującego skuterem , wtedy pasażer tego skutera zaczął do nich krzyczeć , używając słów wulgarnych . Po minięciu tego skutera jego brat zatrzymał samochód on zaś z niego wysiadł i zaczął iść w kierunku mężczyzny - pasażera tego skutera . Gdy oskarżony S. W. podszedł do pasażera skutera ten zamachnął się na niego kaskiem trzymany w ręku którym uderzył go w rękę którą się zasłonił. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego S. W. wynika iż następnie zaczął się bić z pasażerem skutera i wzajemnie zadawali sobie ciosy i szarpali . W pewnym momencie mężczyzna ten przewrócił się na jezdnie . W tym czasie jego brat nie podchodził do nich i stał przy samochodzie i mówił aby wrócił do samochodu . Gdy brat wsiadł z powrotem do samochodu zobaczył iż kobieta która kierowała tym skuterem dzwoni z telefonu komórkowego . Wtedy podszedł do niej i ją odepchnął , ale na pewno jej nie uderzył (k. 69-70 i k. 141 v) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony S. W. odmówił składania wyjaśnień wskazując tylko iż jego brat nie miał w tym zdarzeniu żadnego udziału oraz potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 247) .

Oskarżony M. W. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów . Oskarżony M. W. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. ok. godziny 21.00 spotkał się w L. ze swoim bratem S. W. , którego miał odwieść do domu do miejscowości J. gdyż znajdował się w stanie nietrzeźwości. Po zatankowaniu jego samochodu marki H. (...) nr rej. (...) jechali ul (...) w L. , gdy zauważyli jadący przed nimi środkiem jezdni skuter który uniemożliwiał wyprzedzenie go . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. W. wynika iż dwukrotnie zatrąbił na kierującego skuterem . Pasażer tego skutera zaczął krzyczeć używając słów wulgarnych dlatego po minięciu tego skutera zatrzymał samochód , zaś jego brat S. W. wysiadł z niego i zaczął iść w kierunku tego mężczyzny który był pasażera tego skutera . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. W. wynika iż gdy jego brat S. W. podszedł do pasażera skutera ten zamachnął się na niego kaskiem trzymany w ręku , próbując uderzyć jego brata w głowę , jednak ten się uchylił . Jego brat S. W. zaczął się bić z pasażerem skutera , a w momencie gdy mężczyzna ten przewrócił się na jezdnie kopnął go 2 lub 3 razy . Następnie oskarżony M. W. wskazał iż podszedł do brata dopiero gdy ten mężczyzna już leżał na jezdni, by brata odciągnąć . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. W. wynika iż kobieta która kierowała tym skuterem zaczęła dzwonić na policję , dopiero jak ten mężczyzna zaczął przegrywać z jego bratem. Jednak nie podchodził do tej kobiety i jej nie uderzył . Oskarżony M. W. wskazał iż nie wie jak ta kobieta odniosła obrażenia bo wrócił do samochodu i nie patrzył co robi jego brat (k. 73v-74 , k. 166 , k. 183 i k. 247- 248) .

Wyjaśnienia oskarżonych M. W. i S. W. zasługują na wiarę tylko w zakresie w którym stwierdzili iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. doszło na ul (...) w L. pomiędzy nimi a osobami kierującymi na skuterze do incydentu podczas wyprzedzania

tego skutera . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych M. W. i S. W. są jasne , dokładne i korespondujące z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : K. Z. (2) (k. 6-6v, k. 23-24 , k. 50-51 , k. 96 v i k. 254-256) , K. Z. (1) (k. 28-29 , k. 34-36 , k. 52-53 i k. 256- 257) , K. B. (k. 129v-130 i k. 275-276) , Ł. Z. (k. 88 i k. 296-297) i A. S. (k. 99 i k. 297) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na wiarę natomiast ta część wyjaśnień oskarżonych M. W. i S. W. w której opisali sam przebieg tego zdarzenia twierdząc że oskarżony M. W. nie brał udziału w tym zdarzeniu udziału i nie bił ani nie kopał pokrzywdzonego K. Z. (1) , a następnie nie uderzył pięścią w twarz pokrzywdzonej K. Z. (2) gdy ta dzwoniła na policję . Na wiarę nie zasługuje ta część wyjaśnień oskarżonego S. W. iż to on podczas tego zdarzenia odepchnął pokrzywdzoną K. Z. (2) .W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych M. W. i S. W. są niejasne , niedokładne , nielogiczne i skierowane na pomniejszenie swojej winy i uniknięcia odpowiedzialności za popełnione przez nich czyny . Należy zauważyć iż wyjaśnienia te pozostają w tym zakresie w sprzeczności z zeznaniami świadków: K. Z. (2) (k. 6-6v, k. 23-24 , k. 50-51 , k. 96 v i k. 254-256) , K. Z. (1) (k. 28-29 , k. 34-36 , k. 52-53 i k. 256- 257) , K. B. (k. 129v-130 i k. 275-276) , Ł. Z. (k. 88 i k. 296-297) i A. S. (k. 99 i k. 297) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Na wstępie należy stwierdzić iż wyjaśnienia oskarżonych różnią się w opisie przebiegu tego zdarzenia . Oskarżony S. W. stwierdził iż jego brat oskarżony M. W. w ogóle nie podchodził do pokrzywdzonych i cały czas stał przy samochodzie . Natomiast oskarżony M. W. wskazał w swoich wyjaśnieniach iż podszedł do brata dopiero gdy ten pokrzywdzony leżał na jezdni, by odciągnąć brata . Należy jednak wskazać iż z zeznań świadków K. Z. (2) i K. Z. (1) wynika kategorycznie iż K. Z. (1) był bity i kopany przez dwóch mężczyzn . Pierwszym mężczyzną który zaczął bić pokrzywdzonego K. Z. (1) był pasażer samochodu marki H. (...) , do którego po chwili przyłączył się drugi mężczyzną kierowca tego samochodu . Ponadto z zeznań świadka K. Z. (2) wynika kategorycznie iż została uderzona pięścią w nos przez kierowcę samochodu H. (...) . Fakt ten potwierdzają pośrednio zeznania świadków : K. B., Ł. Z. i A. S.. Dodatkowo należy podnieść iż w toku okazania pokrzywdzona K. Z. (2) rozpoznała oskarżonego S. W. i w sposób dokładny opisała jego role podczas tego zdarzenia , wskazując iż została uderzona pięścią w nos przez drugiego z mężczyzn który wysiadł z miejsca kierowcy (k. 23-24) . Ponadto należy wskazać iż na miejscu zdarzenia został ujawniony portfel należący do oskarżonego S. W. w którym znajdował się między innymi jego dowód osobisty (k. 11-14) . Wyżej wskazane fakty podważają prawdziwość wyjaśnień oskarżony M. W. i S. W. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę więc zeznaniom świadków : K. Z. (2) , K. Z. (1), K. B., Ł. Z. i A. S. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym. Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Z zeznań świadka K. Z. (2) - pokrzywdzonej w tej sprawie wynika iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. wracał wraz ze swoim mężem K. Z. (1) z ogniska skuterem . Gdy ok. godziny 22.50 gdy jechała ul. (...) w L. usłyszała trąbienie następnie została wyprzedzona przez samochód , który podczas tego manewru zaczął ją spychać z drogi . Jej mąż który był pasażerem skutera zaczął krzyczeć do mężczyzn jadących tym samochodem . Z dalszych zeznań świadka K. Z. (2) wynika iż samochód ten zatrzymał się przed jej skuterem , zmuszając ją do zatrzymania się i wyszedł z niego od strony pasażera mężczyzna który podszedł do jej męża i zaczął go bić . Następnie do jej męża podszedł kierowca tego samochodu i również zaczął go bić . Gdy jej mąż przewrócił się na ziemię obaj mężczyźni zaczęli go kopać . W swoich dalszych zeznaniach świadek K. Z. (2) wskazała iż zadzwoniła na policję i podała numer rejestracyjny samochodu tych mężczyzn , wtedy podszedł do niej kierowca tego samochodu i uderzył ją pięścią w nos . Następnie obaj ci mężczyźni wsiedli do samochodu i odjechali (k. 6-6v, k. 23-24 , k. 50-51 , k. 96 v i k. 254-256) .

Natomiast z zeznań świadka K. Z. (1) również pokrzywdzonego w tej sprawie wynika iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. wracał wraz z żoną kierowanym przez nią skuterem . Gdy jechali ul. (...) w L. usłyszeli trąbienie, a następnie zostali wyprzedzeni przez samochód , który podczas tego manewru niebezpiecznie się do nich zbliżył . Z dalszych zeznań świadka K. Z. (1) wynika iż zaczął krzyczeć do mężczyzn jadących tym samochodem . Następnie samochód ten zatrzymał się przed skuterem zmuszając jego żonę do hamowania . Z samochodu tego wyszedł od strony pasażera mężczyzna który podszedł do niego w momencie gdy zszedł ze skutera i zdjął kask . Świadek K. Z. (1) wskazał iż ten

mężczyzna dwa razy go uderzył , a on próbował się bronić . Następnie podbiegł do niego drugi mężczyzna który też zaczął go bić . Gdy przewrócił się na ziemię obaj mężczyźni zaczęli go kopać , a jeden z nich skakał mu po nodze. Zanim stracił przytomność zobaczył jak jeden z tych mężczyzn biegnie w stronę jego żony , nie jest w stanie jednak stwierdzić który . Następnie świadek K. Z. (1) opisał jakie obrażenia odniósł w wyniku tego zdarzenia (k. 28-29 , k. 34-36 , k. 52-53 i k. 256- 257) .

Z zeznań świadka K. B. wynika iż w nocy 5 na 6 sierpnia 2012 r. pełnił służbę na stanowisku kierowania KPP w L. , gdy ok. godziny 22.50 został poinformowany przez operatora monitoringu miejskiego iż na obrazie z monitoringu widać jaki nietrzeźwy mężczyzna próbuje odjechać na skuterze . Na pokazanym mu obrazie z monitoringu zobaczył jak mężczyzna ten uruchamia skuter a następnie przekazuje kierownicę kobiecie i oboje odjeżdżają. Wobec powyższego wysłał na miejsce załogę patrolowo-interwencyjną . Zanim załoga dojechała na miejsce otrzymał zgłoszenie telefoniczne na numer alarmowy od kobiety która twierdziła iż na ul. (...) biją jej męża . Kobieta krzyczała do telefonu i podała numery rejestracyjne samochodu . Z dalszych zeznań świadka K. B. wynika iż przybyła na miejsce załoga patrolowo interwencyjna zastała na miejscu zdarzenia kobietę i mężczyznę , nie było już napastników który już odjechali oraz ujawniła na miejscu zdarzenia portfel należący do jednego z napastników (k. 129v-130 i k. 275- 276) .

Z zeznań świadków Ł. Z. (k. 88 i k. 296-297) i A. S. (k. 99 i k. 297) – funkcjonariuszy Policji z KPP w L. wynika iż w dniu 05 sierpnia 2012 r. ok. godziny 22.55 z polecenie dyżurnego KPP w L. udali się na ul. (...) , gdzie zastali K. Z. (2) i K. Z. (1) . U K. Z. (2) stwierdzili obrażenia ciała w postaci opuchnięcia w okolicy nosa , a u K. Z. (1) otarcia naskórka w okolicach nosa i lewego oka . Osoby te oświadczyły iż jadąc skuterem byli zaczepiani przez dwóch mężczyzn jadących samochodem , którzy zajędzali im drogę . Następnie mężczyźni ci zatrzymali samochód , wyszli z niego i zaczęli bić K. Z. (1) . Gdy K. Z. (2) zaczęła dzwonić na policje jeden z tych mężczyzn podbiegł do niej i zadał jej cios w okolice nosa . Następnie K. Z. (2) przekazała im portfel zgubiony przez jednego z napastników .

Sąd dał pełną wiarę opinią pisemnym sporządzonym przez biegłego M. O. w dniu 06 sierpnia 2012 r. (k. 60 i k. 61) i w dniu 12 sierpnia 2012 r. (k. 93) jako jasnym , logicznym i fachowym . Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opiniach pisemnych. Z opinii tych wynika iż w wyniku tego zdarzenia K. Z. (1) doznała urazów w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia powyższe uszkodzenia ciała i rozstrój zdrowia należy uznać za uszkodzenia średnie spełniające kryteria z art. 157 § 1 k.k. (k. 61) . Natomiast K. Z. (2) w wyniku tego zdarzenia doznał urazów w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów - powyższe uszkodzenia ciała i rozstrój zdrowia należy uznać za uszkodzenia lekkie spełniające kryteria z art. 157 § 2 k.k. (k. 60 i k. 93) . Ponadto z opinii tych wynika iż obrażenia u obu pokrzywdzonych mogły powstać w wyniku przedmiotowego zdarzenia w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonych .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony S. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) poprzez bicie go pięściami i kopania po ciele wyniku czego pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres

powyżej siedmiu dni narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony M. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) poprzez bicie go pięściami i kopania po ciele wyniku czego pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony M. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) uderzył K. Z. (2) pięścią w nos , w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów , które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k. .

Przepis art. 158 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto bierze udział w bójce lub pobiciu , w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k. Przedmiotem ochrony, jako znamieniem typów czynu zabronionego, jest w wypadku przestępstwa określonego w art. 158 § 1 k.k. życie i zdrowie człowieka. Przez pobicie należy rozumieć czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę albo grupy osób na grupę, przy czym w tym ostatnim wypadku do atakujących należy przewaga. W odróżnieniu od bójki, w wypadku pobicia można jednoznacznie wskazać na atakujących i broniącego lub broniących się. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 maja 1974 r., II KR 14/74, OSNKW 1974, nr 10, poz. 186 wskazał trafnie na cechę udziału w pobiciu, które musi polegać na świadomym współdziałaniu uczestników pobicia . Fakt, że po stronie sprawcy atakującego „sam na sam” pokrzywdzonego przyłączyła się inna osoba, która - obiektywnie rzecz ujmując - wspomogła go w agresywnych działaniach, ale bez jego wiedzy i zgody, nie może być uznany za „wzięcie udziału” w pobiciu - w rozumieniu art. 158 § 1 k.k. - przez tego pierwszego sprawcę. Udziałem w pobiciu jest każda forma kierowanego wołą udziału w grupie napastniczej, bowiem obecność każdego jej uczestnika zwiększa przewagę napastników i przez to ułatwia im dokonanie pobicia, zadawanie razów, a wzmacnia niebezpieczeństwo nastąpienia skutków w zdrowiu ofiar. Rozmaitość form zachowania, aktywność każdego z uczestników, zadawane razy, ich ilość i skutki mają znaczenie dla oznaczenia stopnia winy każdego z nich, więc i kary, ale nie są one znamienne dla bytu tego przestępstwa”. Przez przestępstwo pobicia z art. 158 § 1 k.k. rozumie się czynną napaść co najmniej dwóch sprawców na jedną lub więcej osób. Nie oznacza to jednak, że w przypadku większej liczby pokrzywdzonych, poszczególni sprawcy muszą wziąć udział w pobiciu każdego z nich, gdyż dla bytu przestępstwa wystarczające jest działanie skierowane chociażby przeciwko jednemu z pokrzywdzonych, z zachowaniem wspólności zamiaru i tożsamości zdarzenia, przy czym uczestnik pobicia musi mieć świadomość niebezpiecznego charakteru zdarzenia i generalnie przewidywać następstwa czynu w postaci ciężkich uszkodzeń ciała (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 10 kwietnia 2001 r. II AKa 27/2001, OSA 2002, z. 3, poz. 20). W wypadku typu określonego w art. 158 § 1 k.k. skutkiem uczestniczenia w bójce lub pobiciu jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu przestępstwo to jest więc typowym przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Przystępstwo określone w art. 158 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca bierze umyślnie udział w bójce lub w pobiciu ze świadomością, że bójka lub pobicie zagraża bezpośrednio życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu człowieka i tego chce lub przynajmniej na to się godzi. (tak Komentarz do art. 158 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.). Określony w art. 158 § 1 k.k. udział w bójce lub pobiciu jest przestępstwem umyślnym, które wymaga zamiaru bezpośredniego co do samego uczestnictwa w

zajściu, natomiast znamię jego niebezpiecznego charakteru (tj. narażenia życia lub zdrowia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo) może być objęte zamiarem ewentualnym (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 IV 1975 r., II KRN 10/75, OSNPG 1976, nr 3, poz. 20). Osoby zaatakowane w ramach pobicia nie ponoszą odpowiedzialności za naruszenie nietykalności cielesnej i obrażenia zadane napastnikom, gdyż znajdują się w sytuacji obrony koniecznej.

Przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega , kto powoduje naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia , inny niż określony w art. 156 § 1 k.k. . W treści art. 157 § 1 k.k. określony został jeden z typów spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks karny dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k. , średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 k.k. na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1 k.k. jest zdrowie . Przestępstwa określone w art. 157 § 1 k.k. , popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególnie obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni.

Przestępstwo określone w art. 157 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym. Konieczne jest również w wypadku przestępstwa określonego w art. 157 § 1 k.k. sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. Sprawca nie musi uświadamiać sobie i na przykład chcieć, aby powodowany przez niego uszczerbek na zdrowiu trwał dłużej niż 7 dni albo nie dłużej niż 7 dni. Wystarczy, dla przyjęcia realizacji znamion typu określonego w art. 157 § 1 k.k. , że sprawca chciał albo przewidując możliwość na to się godził, że spowodowany uszczerbek na zdrowiu nie będzie lekki. Natomiast warunkiem odpowiedzialności z art. 157 § 2 k.k. jest zaistnienie jakiegokolwiek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia . Nieznaczące ślady na ciele np. niewielkie siniaki czy zadrapania nie stanowią uszkodzenia ciała i nie uzasadniają kwalifikacji z art. 157 k.k..

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżeni S. W. i M. W. swoim zachowaniem wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku . Oskarżeni S. W. i M. W. w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu K. Z. (1) poprzez bicie go pięściami i kopania po ciele . Wyniku czego pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni spełniając kryteria z art. 157 § 1 k.k. (k. 61) narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k.

W wyniku działania oskarżonych S. W. i M. W. pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności , urazu biodra prawego , urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia , które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni spełniając kryteria z art. 157 § 2 k.k. (k. 60 i k. 93) .

Przepis art. 158 § 1 k.k. nie określa sposobu udziału w pobiciu (a także w bójce), co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania uczestników pobicia, a w jej ramach również każdy środek użyty do ataku na inną osobę (inne osoby), jeżeli wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku wskazanego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma bowiem charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania, co stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić, który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy z nich mógł przewidzieć (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2009 r. IV K 14/09 Prok.i Pr.-wkl. 2009/11-12/6).

Należy zauważyć iż wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony K. Z. (1) doznał obrażeń które naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni a więc spełniały kryteria wskazane w art. 157 § 1 k.k. (k. 61) oraz był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. .

Dla bytu przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. nie jest konieczne zadawanie uderzeń czy kopnięć. Wystarczające jest działanie skierowane choćby przeciwko jednemu z pokrzywdzonych, mieszczące się we wspólnym zamiarze sprawców i tożsamości zdarzenia. Jest to przestępstwo z narażenia na niebezpieczeństwo skutków przewidzianych w tym przepisie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2008 r. II Aka 124/08, KZS 2008/10/39).

Ponadto oskarżeni S. W. i M. W. w dniu 05 sierpnia 2012 roku w wyniku tego zdarzenia spowodowali u pokrzywdzonego K. Z. (1) urazu głowy bez utraty przytomności, urazu biodra prawego, urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia, które to obrażenia naruszały czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni spełniające kryteria z art. 157 § 1 k.k. (k. 194-195). Tym samym oskarżeni S. W. i M. W. swoim działaniem wypełnili znamiona czynu z art. 157 § 1 k.k.. Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony K. Z. (1) są bowiem naruszeniem substancji materialnej ciała człowieka i stanowią niewątpliwie uszkodzenie ciała. Obrażenia te powstały u pokrzywdzonego w wyniku pobicia go przez oskarżonych S. W. i M. W. którzy bili pokrzywdzonych pięściami po twarzy i kopali po całym ciele. Wynika to wprost z opinii pisemnej biegłego opinii pisemnej biegłego M. O. z dnia 06 sierpnia 2012 r. (k. 61). Z opinii tej wynika iż w wyniku tego zdarzenia K. Z. (1) doznała urazów w postaci urazu głowy bez utraty przytomności, urazu biodra prawego, urazu podudzia lewego ze złamaniem 1/2 -1/3 dalszej kości strzałkowej bez istotnego przemieszczenia powyższe uszkodzenia ciała i rozstrój zdrowia należy uznać za uszkodzenia średnie spełniające kryteria z art. 157 § 1 k.k. (k. 61). Biegły dodatkowo stwierdził iż obrażenia u K. Z. (1) mogły powstać w wyniku przedmiotowego zdarzenia w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego. Ponadto fakt ten wynika z zeznań świadków K. Z. (1), K. Z. (2), Ł. Z. i A. S. w zakresie jaki Sąd dał im wiarę.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonych S. W. i M. W. co do popełnienia przez nich czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku nie budzą wątpliwości.

W powyższej sprawie oskarżony M. W. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 3 wyroku. Oskarżony M. W. w dniu 05 sierpnia 2012 roku w L. woj. (...) uderzył K. Z. (2) pięścią w nos. W wyniku czego oskarżony M. W. spowodował u pokrzywdzonej K. Z. (2) obrażenia ciała w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż siedem dni. Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona K. Z. (2) są bowiem naruszeniem substancji materialnej ciała człowieka i stanowią niewątpliwie uszkodzenie ciała. Obrażenia te powstały u pokrzywdzonej K. Z. (2) w wyniku uderzenia jej pięścią w nos przez oskarżonego M. W. Wynika to wprost z opinii pisemnych biegłego M. O. z dnia 06 sierpnia 2012 r. (k. 60) i z dnia 12 sierpnia 2012 r. (k. 93). Z opinii tych wynika iż K. Z. (2) w wyniku tego zdarzenia doznała urazów w postaci izolowanego urazu nosa ze złamaniem kości nosa bez przemieszczenia odłamów - powyższe uszkodzenia ciała i rozstrój zdrowia należy uznać za uszkodzenia lekkie spełniające kryteria z art. 157 § 2 k.k. (k. 60 i k. 93). Biegły dodatkowo stwierdził iż obrażenia pokrzywdzonej K. Z. (2) mogły powstać w wyniku przedmiotowego zdarzenia w

okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną . Ponadto fakt ten wynika z zeznań świadków K. Z. (2) , K. Z. (1) , Ł. Z. i A. S. w zakresie jaki Sąd dał im wiarę .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. W. co do popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 3 wyroku nie budzą wątpliwości.

Należy ponadto wskazać iż Prokurator w akcie oskarżenia wskazał błędną datę zdarzenia odnośnie czynów opisanych w pkt. 1 i 2 zarzutów oraz oczywiście błędną kwalifikację prawną i błędny opis czynu zarzucanego oskarżonym w pkt. 1 zarzutów biorąc pod uwagę charakter obrażeń jakich doznał pokrzywdzony K. Z. (1) a które spełniały kryteria z art. 157 § 1 k.k. .

Wymierzając oskarżonym S. W. i M. W. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych S. W. i M. W. czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych. Oskarżeni naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest życie i zdrowie człowieka . Ponadto okolicznością obciążającą wobec oskarżonego S. W. był fakt że był on karny (k. 235) .

W powyższej sprawie jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt iż oskarżony M. W. nie był dotychczas karany (k. 235) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. W. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności.

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. W. : za czyn opisany w pkt. 2 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. 3 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. W. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 2 i 3 wyroku i wymierzył oskarżonemu M. W. karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec : oskarżonego M. W. łączna kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz oskarżonego S. W. kara 1 roku pozbawienia wolności i spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawców. Sąd wymierzoną oskarżonemu M. W. karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat , zaś oskarżonego S. W. karę 1 roku pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat uznając , iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez tych oskarżonych wagi popełnionych przez nią występków. Należy zauważyć iż oskarżony M. W. nie była dotychczas karana . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżeni będą respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zasądził solidarnie od oskarżonych S. W. i M. W. na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 3000 (trzy tysiące) złotych. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (2) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych. Sąd uznał iż kwoty te są adekwatna biorąc pod uwagę rodzaj krzywd doznanych przez pokrzywdzonych K. Z. (1) i K. Z. (2) podczas wydarzeń z dnia 05 sierpnia 2012 roku oraz dochodów oskarżonych . Na podstawie art. 415 § 7 k.p.k. wobec orzeczenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonych w pkt.

7 i 8 wyroku Sąd pozostawił powództwa cywilny złożone w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez Prokuraturę Rejonową w Legionowie na rzecz pokrzywdzonego K. Z. (1) i K. Z. (2) bez rozpoznania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych S. W. i M. W. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę wysokość dochodów oskarżonych.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.